

er meget faa Byer, i hvilke det vil lykkes at faae saadant Forslag sat igjennem i Byraadet, skøndt jeg ganske vist kunde ønske det. Held med sig i saa Henseende i mange Kjøbstæder, hvor Hundenes Antal er saa uforholdsmæssigt stort, at det er til almindelig Gene; og ligesaa lidt troer jeg, at man derved vil opnaae nogen Indtægt af Betydning for vedkommende Communes Kasse. Langt større Betænkelse har jeg ved de Antydninger, som dette Endringsforslag har foranlediget, navnlig den Antydning fra den ærede Forslagsstiller, at hele Hundeaagiften burde tilfalde Communes Kasse, saaledes at Politikassen skulde miste den ene Rigsdaler, som den hidtil har oppebaaret. Jeg kan i saa Henseende ganske henholde mig til, hvad der blev anført af det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Lobiesen) om, at Politikassen virkelig ikke er i den Forfatning, at den kan undvære nogen Indtægt; og om man end kan sige, at det er det samme, enten denne Indtægt kommer i Politikassen eller i Communeskassen, der jo i det væsentlige udreder Udgifterne til Politiet, saa troer jeg dog ikke, at dette i alle Tilfælde saa ganske slaaer til, og navnlig troer jeg, at man vilde berøve Politimestrene en ikke ubetydelig Hjælp, som de have derved, at der af Politikassen paa deres Forslag kan tilstaaes Politibetjente, som have gjort virkelig god Tjeneste, en lille Extradouneur. Jeg troer, at dette er en meget gavnlig og hensigtsmæssig Foranstaltning, hvis Umuliggjørelse vilde genere ikke saa Politimestre og virkelig være til Skade for det Offentlige. Et Forslag i den Retning troer jeg bestemt at burde modsætte mig. — De to under Nr. 3 og 4 opførte Forslag bleve tildeels behudede ved 1ste Behandling. Jeg udtalte mig dengang imod dem, og skal forsaavidt ogsaa gjøre det nu, idet jeg dog skal bemærke, at mine Betænkninger ganske vist ere blevne væsentlig formindskede derved, at Forslaget her jo kun fremtræder som en Bemyndigelse for Justitsministeren, hvilken det allsaa maa staae til ham efter Omstændighederne, og

eftersom han i hvert givet Tilfælde anseer det for rigtigt, at benytte eller ikke. Dette maa selvfølgelig væsentlig formindskede mine Betænkninger ved disse Forslag, medens jeg dog ikke meget kan ønske at faae en Bemyndigelse, som jeg i Diebliffet ikke troer at ville faae nogen Anvendelse for. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 3 anførte jeg allerede ved forrige Behandling, at jeg ikke kunde ansee det for helbigt at indføre flere Delinger indenfor samme Commune, naar ikke Nødvendigheden taler derfor. Den Grund, der forrige Gang blev anført for Forslaget, at Forholdet var saa væsentlig forskjelligt paa de udenbyes Grunde og i selve Byerne, idet man paa de udenbyes Grunde langt mere trængte til Hundehold for at have den fornødne Bevogtning, forekommer mig, som jeg alt har anført, ikke at være tilstrækkelig, idet man navnlig i Form af Lænehunde eller hundne Hunde vil kunne skaffe sig den fornødne Bevogtning ogsaa paa disse Steder. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 4 skal jeg, foruden hvad der allerede idag i Thinget er anført, endnu gjøre opmærksom paa, at der ikke der, saaledes som i Forslaget under Nr. 3, er foreslaet, at der dog i alle Tilfælde skulde fordres en Indstilling eller et Samtykke fra vedkommende Communalbestyrelse, hvilket dog i og for sig synes naturligt.

Fischer: Hvad den sidste Bemærkning af den høitærede Minister angaaer, skal jeg tillade mig at oplyse, hvorfor jeg ikke her har tilføiet, at dette skulde være efter Indstilling af Byraadet eller vedkommende Autoritet. Det er nemlig af Hensyn til, at jeg har tænkt mig, at det blev den Deel af Landdistriktet, som kom til at svare Skatten, der selv vilde faae Indtægten deraf, og at man derfor nok kunde overlade Justitsministeren denne Sag, uden at blande de communale Autoriteter deri, hvilket let kunde gribe forstyrrende ind i Sagen. Hvad de udenbyes Grunde angaaer, har jeg antaget, at det, der skal begrunde Ud-